

2. Onko tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 4 artiklan 2 kohta esteenä sille, että jäsenvaltio säilyttää oikeuksien kansainvälisen sammumisen lainsäädännössään?

Kysymys numero 2 esitetään sen selvittämiseksi, voiko jäsenvaltio, joka kansallisten oikeudenhaltijoiden suojaamiseksi kilpailulta haluaa toivottua enemmän painottaa sananvapauden huomioonottamista ja sitä, että kulttuurituotteet ovat kansalaisten saatavilla, poiketa 4 artiklan 2 kohdasta.

(¹) EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

Tribunale di Viterbon 2.11.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Antonello D'Antoniotta vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Tribunale di Viterbo on pyytänyt 2.11.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Antonello D'Antoniotta vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan kysymykseen:

Ovatko lain 401/89 4 §:n 1 ja 4a momentti sekä niitä seuraavat muutokset, joissa varataan vain italialaisille julkisen palvelun tarjoajille mutta ei ulkomaisille vedonvälittäjille oikeudenkäynnin kohteena olevan toiminnan harjoittaminen, yhteensopivia EY:n perustamissopimuksen 31, 86-43 ja 49 artiklan kanssa (¹)?

(¹) Tässä pitäisi todennäköisesti lukea: EY 31, EY 43, EY 49 ja EY 81–EY 86 artiklan kanssa.

Euroopan yhteisöjen komission 23.11.2004 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.11.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Gérard Rozet ja Nicola Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY (¹) 17 artiklan 1 kohdan ja EY 249 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut poikkeusta niihin työntekijöihin, joiden työajan pituutta ei osittain mitata tai määritellä ennalta tai jotka voivat itse päättää siitä, ja koska se ei ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä päivittäistä ja viikoittaista lepoaikaa koskevien oikeuksien toteuttamiseksi;
- 2) velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltaminen

Direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus poiketa tietyistä direktiivin artikloiden säännöksistä, kun kyseessä olevan toiminnan erityispiirteiden vuoksi työajan pituutta ei mitata tai määritellä ennalta tai työntekijät voivat itse päättää siitä.

Yhdistynyt kuningaskunta pani direktiivin täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä vuoden 1998 työaika-asetuksella (Working Time Regulations 1998) (SI 1998/1833) (vuoden 1998 asetus). Tämän asetuksen 20 §:ään sisältyi alun perin viikoittaista enimmäistyöaikaa, yötyön pituutta, päivittäistä ja viikoittaista lepoaikaa ja lepotaukoja koskeviin säännöksiin liitetty poikkeus, joka laajalti heijasteli direktiivin 17 artiklan 1 kohdan sanamuotoa.